

HUNSFOS

POSTEN

Organ for Hunsfos Fabrikker og Norsk Wallboard A/S

Hunfosposten

er utgitt av:
Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Funksjonærforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:
Reidar Liane
Tlf.: 38 15 67 13, arb. 733

Redaksjonen består av:

Hunfos:
Ole J. Tharaldsen
Paul Torkel Joreid
Merethe Pedersen
Arne Bentsen
Alf Hodnemyr

Wallboarden:
Tor Strandberg
Arnstein Jepestøl

Trykk:
OK Trykk
på 100 g Partner

**Frist for stoff
til neste
nummer:
20. november 1993**

DIREKTØREN HAR ORDET

$$700 + 1160 + 1160 = 3020$$

Hva er dette for slags overskrift på en lederartikkel i Hunsfosposten, vil du vel spørre. Det er i tilfelle et godt spørsmål, og jeg skal etterhvert komme med en forklaring på hva regnestykket betyr.

Jeg har nemlig tenkt å skrive en lederartikkel denne gang om Hunsfos' betydning for samfunnet. Du synes kanskje det høres maksimalt kjedelig ut! Det er den type begreper som trekkes frem i de store festtaler, hvor man skal snakke pent om bedrift og samfunn, og fremfor alt om hvor viktig det er at "forholdene legges til rette osv, osv". Og så stopper det der, og så forklares det ikke mer detaljert hva "Hunsfos' store betydning for samfunnet" egentlig innebærer. Det er dette jeg har tenkt å gjøre nå!

Regnestykket ovenfor forteller at de 700 arbeidsplassene i Hunsfos Fabrikker og Norsk Wallboard, gir grunnlag for 1160 arbeidsplasser hos våre underleverandører og i tillegg inntil 1160 arbeidsplasser i offentlig virksomhet. Til sammen blir det 3020 arbeidsplasser. Det er mye det, det er mange familier! Det er videre en kraftig understrekning av det ansvar vi som jobber i bedriften har for å forvalte de ressurser vi disponerer på forstandig vis!

Det offentlige mottar ca. 250 mill. kroner i skatter og avgifter som et resultat av den virksomhet vi driver her i Vennesla. Da har jeg regnet med skatter og avgifter av den virksomhet vi forårsaker hos våre underleverandører. En kvart milliard kroner hvert år, det blir mange penger over en ti-års periode! I stedet for å bruke pengene til arbeidsplasser i det offentlige, vil 250 mill. kroner være nok til å dekke kostnadene til 832

sykehjemsplasser i ett år, eller 6243 grunnskoleelever i ett år.

Hvordan skal vi greie å løse sentrale samfunnsoppgaver bedre? Hvordan skal vi makte å redusere arbeidsledigheten, og hvordan skal vi forbedre helsetilbudene? Det vil i alle fall være spørsmål om ressurser. Og hvor skal inntektene komme fra, hvis ikke bedriftene skaper dem?

Dersom vår type bedrift som gjennomsnittsbetraktning øker salget med 10%, vil det gi 180 nye arbeidsplasser i bedriften eller hos underleverandører. Gjennom økte skatteinntekter vil det i tillegg være mulig å sikre 83 sykehjemsplasser eller 624 elevplasser.

Det er på industrisektoren det må skapes nye arbeidsplasser. Hverken i offentlig sektor eller i tjenesteytende næringer ligger den virkelige løsningen på den rekordhøye arbeidsledigheten.

På denne måten blir det meningsfylt å snakke om bedriftens store og viktige samfunnsfunksjon. Og dette budskapet må vi bli flinkere til å få frem, i håp om at det vil resultere i bedre vilkår for industrien, vekst i industriproduksjon og -sysselsetting. Får vi dette til, blir samfunnet også bedre i stand til å løse de andre viktige utfordringene vi står overfor.

Også i bedriften er utfordringene mange nå på høstparten. Vi finner oss fortsatt i bunnen av konjunkturbølgen, som det heter. Det føles i alle fall som en dyp bølgedal med en lang, flat bunn! Forholdene vil imidlertid forbedre

seg, spørsmålet er når. Noen indikasjoner har vi på at byggeaktiviteten her i landet er i ferd med å ta seg opp. Det er i tilfelle godt for Norsk Wallboard. For papir og cellulose er utsiktene fortsatt dystre, og jeg tror vi gjør klokt i å regne med tøffe markedsforhold også i tiden fremover. Vi kan neppe regne med skikkelig "drahjelp" fra markedet. Desto viktigere blir det å satse på kostnadsbevissthet samt å øke effektiviteten på våre maskinenheter.

Men dette gir intet grunnlag for å henge med hodet. Gjennom felles erfaring har vi sett at det nytter å stå på! Vi greide tross alt et plussresultat etter første halvår i år. Og mestrer vi utfordringene skal det gi ytterligere forbedringer!

Guttorm A. Vennesland

NYTT FRA PERSONALFRONTEN

Ny personalsjef - selvpresentasjon

Det var med forventning og spenning jeg tok fatt som ny personalsjef på Hunsfos 1. august. Etter å ha arbeidet med personalspørsmål innenfor shipping og organisasjonsliv i 17 år var det spennende å skifte bransje til treforedling.

Jeg er født i Moss i 1948. Vokste opp med Mosselukt og Cellulosen (Peterson & Søn). Mosselukta var god - den luktet penger! Arbeidet noe som sommervikar hos Peterson og ble der kjent med miljøet i papirfabrikken. En nyttig erfaring å ta med seg.

Fra 10-års alderen var min største drøm i livet å bli telegrafist - hvilket jeg også ble etter radioskole

i Kristiansand. Etter ett år til sjøs ble det videre utdannelse med Økonomisk gymnas, Distriktshøgskole og et kortere studieopphold i England. I mellomperioder ble det også tid til ytterligere fartstid - til sammen vel 3 år.

I 1976 begynte jeg som personalsekretær ved Den norske Sjømannsmisjons hovedkontor i Bergen, hvor jeg arbeidet med personalspørsmål for de ansatte på 30 sjømannskirker i 4 verdensdeler.

Etter 7 år i Bergen gikk turen til Gerrards Rederi i Kristiansand i 1983 hvor jeg var personalsjef med senere ansvar også for administrasjonen. Da jeg sluttet for å begynne

på Hunsfos, hadde rederiet 10 skip med ca. 150 ansatte. Jeg er gift med Solfrid, og vi har 2 ungdommer på 17 og 19 år.

Etter vel 1 måned på Hunsfos ser jeg med glede frem til fortsatt samarbeid med dere alle. Samarbeidet med fagforeningene ser også ut til å være godt - noe jeg håper skal fortsette. Vi er alle i samme båt med ønsker om å utvikle Hunsfos til en trygg og sikker arbeidsplass.

Å bidra til å utvikle de menneskelige ressurser vi har på alle plan - til glede og nytte for både bedriften og den ansatte - vil være en av mine prioriterte oppgaver.

Ø. Stærk

Den nye innkjøper kjemikalier

Navn: Ingrid Skaim
Alder: 33 år
Sivilstatus: Samboende
Barn: Ove 11 år og Vivian 9 år

Jeg er oppvokst i Kristiansand og er bosatt på Hånes. Etter endt examen artium ved Kristiansand Katedralskole prøvde jeg meg et par år som pleiemedhjelper ved Eg psykiatriske sykehus, med tanke på sykepleien, men fant ut at det var ikke noe for meg. Deretter var jeg hjemmевærende husmor i seks år før jeg arbeidet halvannet år som blomsterselger hos Mester Grønn A/S på Sørlandssenteret. Så hvis

det er noen som trenger råd angående stell av blomster, er det bare å spørre.

Høsten 90 startet jeg på det 3-årige kjemioekonomstudiet ved ADH. Siste studieåret fikk vi kontakt med Rolf Berntsen på Hunsfos, og vi var tre jenter som utførte prosjektoppgaven vår her, som en avslutning på studiet. I sommer arbeidet to av oss med internkontroll på ytre miljø for Rolf

Berntsen. Jeg trives godt her på Hunsfos og ser fram til å fortsette å arbeide her.

Nå har jeg vært på jobb i to dager, og kan ikke akkurat si at jeg har fått den store oversikten over de ca. 75 forskjellige kjemikaliene som skal kjøpes inn. Man kan jo mildt sagt si at jeg er en smule forvirret. Men som det sies: "Det er håp i hengende snøre", og med gode medarbeidere å få hjelp hos skal nok det gå bra. Så langt virker jobben variert og interessant.

Jeg har også fått prøvd meg på en trening med bedriftsidrettslaget i volleyball, og det gav mersmak. Ellers tilbringer jeg fritiden sammen med familie og gode venner, og setter pris på fine søndagsturer i skog og mark.

*Med kjemisk hilsen
Ingrid Skaim*

Trivsel på arbeidsplassen i praksis

I juli måned mens fabrikken var stengt og de fleste ansatte satt med "teane i tanga" og tunga i en "kjølig skummende" en, var det en del pliktoppfyllende, samvittighetsfulle "stå på" medarbeidere som holdt Hunsfos hjul vis á vis våre kunder i gang!

En slik innsats fortjente en virkelig påskjønnelse, og det ble lagt opp til stor lunsj med "lette" forfriskninger. Reker, loff og majones stod på menyen, og praten gikk friskt og replikkene smalt i veggene.

Alle avdelinger på kontoret var representert, og for en gangs skyld var apartheidgrensene opphevd. Til en avveksling kan dette anbefales så lenge det ikke blir en vane.

Kanskje et godt eksempel til utprøving i andre deler av fabrikken også, når produksjonen er i gang? Kantina kan sikkert brukes.

P.S. For å stoppe eventuell kritikk før den kommer i gang: Gildet ble betalt av deltakerne selv. Videre foregikk det i normal lunsjtid. Se klokken på bildet!

A. Skagestad

Lønnsforskudd HAF's medlem- mer

Det er nå inngått følgende avtale med bedriften:

1. Ordningen med lønnsforskudd forlenges frem til 31.12.93.
2. Lønnsforskuddet er fast for den enkelte i hele perioden.
3. Styret i HAF gjør det herved klart at styret ikke vil gå inn for noen ytterligere forlengelse.

4. HAF og bedriften arrangerer i fellesskap et seminar i personlig økonomi samt eventuelt noe personlig rådgivning. Seminaret blir i samarbeid med bankene.

*Hunsfos Arbeiderforening
Arne Bentsen*

Lønnsforhand- linger

Tillitsmennene ved Hunsfos (HAF) har nå vært sammen og blitt enige om årets lønnskrav. Disse blir fremlagt for bedriften på første

forhandlingsmøte 14.9.

Foreningsnytt

Hyttene på Vesøya har nå fått ny veranda. På to av hyttene er det også skiftet kledning. Samlede påkostninger er ca. 70.000 kroner. Ellers er vi igang med å planlegge neste medlemsfest. Det skal også være merkeutdeling til de som har holdt ut lengst. Dette kommer vi tilbake til senere.

*HAF
Arne Bentsen*

Båttur til Dvergøya 15.8.93

For andre år på rad arrangerte HF velferdstur for ansatte m/ familie. I år som i fjor gikk turen med Venneslas storslåtte seilskute S/S Liberty sydover byfjorden til Dvergøya.

En sur nordøstlig vind og yr i lufta gjorde nok sitt til at mange valgte å bli under dyna denne søndagsmorgenen. Derfor ble nok ikke oppslutningen så god som velferdsgruppa hadde ventet. Rundt 55 spreke friluftsentusiaster hadde funnet frem til honnørbygga under mottoet: Alt vær er turvær!

Vel fremme gikk vi over øya til villaen. Vi fraktet med oss kilovis med kjøtt og kassevis med brus. Lettøl var også medbragt, slik at PM 4 representanter kunne få leske seg, noe de for øvrig satte stor pris på.

Vår mann fra fyrhuset, Løland, gjorde en rekke iherdige forsøk på å tenne grillen. Skikkelig fart ble det imidlertid ikke over fyringen før

Øystein Lie pøste på med atskillige liter klar væske (var det heimebrendt fra Askedalen tro?).

I den lune kroken av huset fikk vi en gastronomisk opplevelse av de sjeldne. Komitéens grillferdigheter var helt topp. Sammen med salat gled grillpølser, hamburgere og koteletter ned på høykant.

Etter måltidet dro en del av gjengen ut på fisketur med Liberty. Makrellen beit villig i perioder, så det var slik at de som hadde fått tak i et fiskesnøre tviholdt på det med en puls i 120.

Sigmund Siljan stakk av med premien for mest fisk, mens Lund fikk premie for den minste fisken, en sei på 17 gram. Vi legger ikke skjul på at gleden var stor.

Oppe ved huset var det full aktivitet. Øystein og Jan Erik satte barna og de voksne i gang med leker av alle slag. Med Hunsfos som sponsor var det rikelig med premier. Barna deltok med liv og

lyst. Innsatsen var så god at alle vant. Kjempegøy!

For de voksnes del var det rått parti, mange jenter mot få gutter. Jentene stakk derfor av med en velfortjent seier i begge konkurransene.

Til slutt fikk hver familie prøve naturferdighetene sine på en natursti som var lagt ut i området. Fam. Klockhammer var suverene i denne konkurransen. Gratulerer.

Under kaffen var det mange lovord å høre om turen og arrangementet. Vi vil rette en spesiell takk til velferdskomitéen bestående av: Øystein og Jarle Lie, Rolf Berntsen, Målfrid Skaiaa, Jan Egil Jacobsen, Kari Stine Tærum, Inger Flatland og Øivind Stærk. Disse hadde gjort en kjempeinnsats.

Vi vil også takke bedriften som satser på slike tiltak og håper det blir en gjentakelse neste år.

Ø. Hagen

En veteran takker for seg

Einar Olsen blir takket for lang og tro tjeneste av Gøsta Hanson

Da jeg nu har sluttet på Hunsfos etter 46 års virke, vil jeg få takke alle de jeg har jobbet sammen med i denne tiden.

Det har vært en god og trivelig arbeidsplass med et godt miljø blant arbeidskamerater, noe jeg har satt veldig pris på.

En spesiell takk til gutta på verkstedet, vi har hatt en god tone oss imellom, dette har gjort at det er vanskelig å slutte etter så mange år.

Så til slutt igjen, tusen takk for samarbeidet.

Einar Ragnvald Olsen

LAKSEFISKE I OTRA!

Det blir flere og flere som smittes av fiskeinteressen, og da er det laksen det gjelder. På Hunsfos ble det innkjøpt fiskekort som ansatte kunne benytte, og etter 2 mnd er dette benyttet ca. 120 ganger.

Odd Arstad er en ivrig laksefisker, og vi ba han skrive noen ord om det å fiske etter laks i Otra:

Det er vel ikke så mange av dagens laksefiskere som opplevde laksefisket i Otra i årene 1940 og frem til slutten av 50-årene. Den gang det gikk sølvblank laks av den flotte Otrastammen opp til gyteområdene rundt Vikelandsfossen.

Allerede som gutt, i 10-12 års alderen fikk jeg oppleve dette laksefisket, da min far sammen med 4-5 andre ivrige laksefiskere leide gjennom mange år det kjente Ravnåsfisket. Det er nærmere 40 år siden jeg fikk min siste laks av Otrastammen. Det var en septemberdag i 1955. Siden den gang endret fisket seg katastrofalt.

Forurensningen av elven ble aldeles skremmende, og mot slutten av 50-årene opphørte så godt som alt fiske.

Men, hvem av oss hadde trodd at Otra igjen skulle bli ei lakseførende elv, der fisket nå er lagt ut til almenheten og at vi alle kan dyrke vår hobby i nærmiljøet. En honnør må gis til Otra Laksefiskerlag og de lokale jeger- og fiskeforeningene som har samarbeidet og gitt oss dette tilbudet.

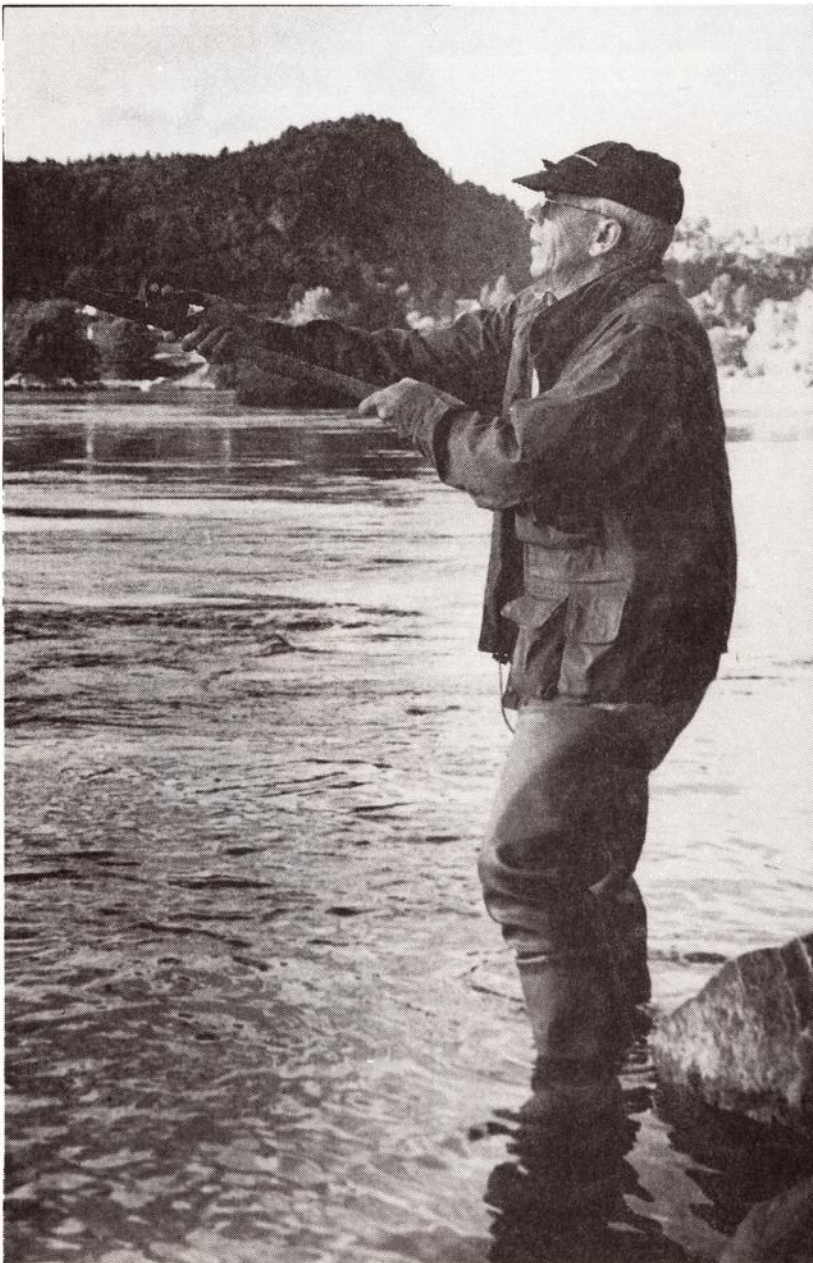
Gjennom denne sommeren har jeg igjen fått oppleve mange fine stunder ved elvebredden. Her nede treffer jeg mange av de ivrige laksefiskere fra Hunsfos.

Fiskekortene som vår fabrikk gikk til innkjøp av har vært flittig benyttet. Dag etter dag treffer jeg kjente fjes ved elven. Det er Asbjørn, Thorleif, Trond og Pål som treffes oftest. Asbjørn er nok en av de ivrigste. Dersom han ikke er på jobb på PM 5 er han i elva. Ivrig forteller Asbjørn om fine dager, både sent og tidlig i elva. Fisk har han fått mange av. Den største forteller han veide 3,1 kg, men mange - ca. 15 smålaks - har Asbjørn dradd i land frem til jeg traff ham sist.

Ved elveleiet nedenfor Glattetre treffer jeg en dag Thorleif. Innbitt markfisker som kommer rett fra nattskift på verkstedet. Han forteller om store opplevelser i elva, og har landet 7-8 smålaks til da. Han uttrykker en glede over at elva er tilgjengelig for fiske.

Trond er tålmodigheten selv. Etter jobben i sliperiet er han ofte i elva. Flott type. Har tatt flere smålaks, både på sluk og mark. Storlaksen mistet Trond en sen augustkveld. Sikkert en laks rundt 10 kg. Etter en lang kamp med fisken røk sena. Men storlaksen kommer nok igjen senere.

“Byen” har hatt fine dager i elva. Jeg traff ham på vei hjem en dag. Nå, “Byen”, har du kjent han i dag? Nei, ikke i dag, men for noen dager siden fikk jeg 2 fine laks på 4-5 kg. Flue og kastedupp, vet du.

Tenk det du, at vi skulle oppleve dette i Otra igjen, sier pensjonisten fra Hunsfos.

Selv har jeg fått en del smålaks, men så, tidlig en fredags morgen opplever jeg alle laksefiskeres drøm. Det er kaldt ved elvebredden, kl. er 05.30. Fisker et par timer uten å ha føling med laks. Lenger oppe i elva ser jeg en skikkelig stor laks som er "oppe". Sneller inn og kommer meg fort opp der jeg så vaket. "Kleppesluken" søker vaket. Lar sluken gå ned mot elvebunnen, og så kommer hugget. Jeg kjenner at det er stor fisk. Den vil ikke gå

ut, men står og dunker i elvedypet. Laksen står nedstrøms, beveger meg ned slik at jeg får et godt sidepress på laksen. Sakte går den ned til brekket på strømmen. Nytt press, og så kommer utraset. Ca. 100 m sen farer ut av snella. Den stopper igjen, så kommer den sigende inn mot land. Pulsen er på topp. Kleppen legges til rette. Den er snart ferdig. Jeg ser at laksen er stor, kanskje i 10 kg-klassen. Nytt lite utras, velter seg i strømmen, men er nå ferdig for klepping. Og der, kleppen føres bak hjellene, drar til, og der ligger den. En utrolig

nydelig laks. Sølvblank og fin. Nettopp kommet opp fra sjøen, da sjølus sitter tett bak gattfinnen. Andre laksefiskere har fulgt med i "kampen". Tipper 9-10 kg. Laksen veide 8,6 kg.

Tankene vandrer igjen tilbake i tiden. Det er nesten som de farer avgårde med elvestrømmen, og man drømmer om dengang da... Var det ikke akkurat utenfor Langevollsgrunnen at storingene pleide å bite seg fast, jovisst... Det var for over 40 år siden.

Odd

Handelsminister Godal på Hunsfosbesøk

Den 9. september i år besøkte Handelsminister Bjørn Tore Godal Hunsfos Fabrikker. Med seg i reisefølget hadde han partisekretær Gudmund Gyberg og stortingsrepresentantene Aud Blattmann og Terje Klungeland.

Handelsministeren hadde et møte med representanter fra fagforeningene i Hunsfos og et møte med bedriftsledelsen. Det ble også tid til en omvisning i fabrikk. Vi benyttet anledningen til å presentere hva vi i Hunsfos driver med og hva vi står for, og konkurransesituasjonen ble drøftet.

Handelsministeren og ledelsen var samstemte i betydningen av et fremtidig EF-medlemskap. Hittil har en handelsavtale vært tilstrekkelig, og en EØS avtale vil trolig også være tilstrekkelig for en kortere periode. Det vil imidlertid skape en svært vanskelig konkurransesituasjon i fremtiden dersom Norge blir et av noen få land som velger å stå utenfor det Europeiske Fellesskap.

Etter ca. 2 timer ilet Handelsministeren og hans følge videre til neste møte på Arbeiderpartiets valgkampturné.

B. E. Aastveit

TAKK

Tusen takk til bedriften for den fine blomsten på min 60 års dag.

Kjell Honnemyr

Takk til kolleger for lommeur og hilsen på min 60 års dag, og takk til bedriften for den fine blomsteropsatsen.

Godtfred Omland

Hjertelig takk til bedriften og gode venner for all oppmerksomhet i anledning min 60 års dag.

Magne Lindekleiv

Takk til bedriften for fin blomsteropsats, og en spesiell takk til mine arbeidskamerater for fin gave i anledning min 60 års dag.

Solveig Larsen

Oddvar Robstad (65)

Er du litt nedtrykt - hvem kan ikke stundom være det - og kunne ha godt av et humorfylt, uhøytidelig selskap? Eller trenger du hjelp av en som knapt kan si nei til å ordne opp - det kan dreie seg om politikk, skuespill, sport, løypelegging, regnskap? Gå da til Oddvar Robstad.

Regnskap utfører han gjerne for deg, men da i samarbeid med sin kjære Gerd (62). Det heter at motsetninger tiltrekker hverandre. Tøys! Oddvar ble tiltrukket av en med samme lyse sinn og samme interesser. De traff hverandre under eksamen på Handelsgymnasiet i Kristiansand. For å nevne en sak: De to er ikke til å spøke med i løypene. Oddvar med bare en lunge, men den er blitt så god som to. Dette vet vi som også ferdes i løypene. Alpint driver de også. Gerd fikk komplett slalomutstyr og betalt kurs på sin 60 års dag! Så kjører de alle slalom til husbruk med base fra hytta på Hovden: Foreldrene og barna Torstein (revisor, Kristiansand), Ingjerd (Kreditkassen, Kristiansand), Vigleik (Revisor, Oslo) og Geir Olav (salgsavd. HF). Snart blir nok 3 barnebarn å se i løypene. "Pæren faller ikke så langt fra hesten", kunne det ligne Oddvar å si.

Gerd og Oddvar er begge 100% Venndøler (og vel så det!). De har innredet et nydelig hjem på Danskehaugen. For meg vakte det lille huset vis-a-vis et minne. Der

Oddvar og Gerd Robstad

bodde jeg min første tid på Hunsfos i 1941/42 hos enken etter en Hunsfosansatt, Tønnesen, som for øvrig var i slekt med Gerd.

Gerds farfar, Karl Langevold, var formann på gården (HF). Faren Olav arbeidet i kraftstasjonen. Onklene Gustav Langevold (som døde i vår 95 år gammel) kjørte Kamyrmaskinen som tok opp cellulose, bl.a. til fôr under krigen, og var senere operatør i blekeriet etter starten i 1948, og Oskar Langevold var operatør i syrehuset. Det er en spesiell glede for meg å minnes disse tidligere nære kollegaer, som jeg uten å nøle vil karakterisere blant de mest samvittighetsfulle, dyktige og hyggelige som jeg har arbeidet sammen med. Bror til Gerd, Kaare Langevold, har i likhet med henne selv tallbehandling som spesialitet. Han er ansatt i EDB-avdelingen.

Oddvar "stakkar" er i besittelse

av noen helt spesielle gener av største betydning for almenheten. Det fremgår ved å studere slekten hans, hvor særlig politiske verv og lov og orden er fremtredende, og hvor nær sagt samtlige mannlige medlemmer var (er) engasjert i offentlig styre og stell.

I Drivenesgrenen har to vært ordførere i Vennesla. Det var Nils J.R. (1817-96) og sønnen Salve R. (1860-1931). Denne grenen døde ut ved Nils R. død i 1956.

En annen gren går ut fra oldefar til Oddvar, Søren J.R. (1825-1897). Han var lensmannsbetjent i Oddernes før han nedsatte seg som gårdbruker på Knudane (ved Kringsjø). Hans to sønner engasjerte seg sterkt i politikken på Evje. Den ene, Severin R., var bestefar til Oddvar. Hans sønn, far til Oddvar, Søren R., ble handelsmann i Vennesla og var der med i styre og stell. Den andre, Anders

R., ble ordfører i Vennesla fra 1924-29. Hans sønn igjen, Jørgen R. var ordfører fra 1930-42 og 1945-46. Han stiftet Vennesla Musikkorps i 1917 og var aktivt med i korpset i mange år. Han ble etterfulgt (naturligvis!) av sin sønn Tore, både når det gjelder musikken og ordførerjobben. Tore er velkjent for oss alle, hans første ordførerperiode var 1974-76.

Bror til Jørgen R. - Søren R. - var den "legendariske Gamlelensmannen" i Vennesla. Den avholdte lensmannsbetjent/lensmann Bjarne Robstad hører også til slekten.

Det hadde vært noe galt om ikke Oddvar også var med i politikken. Men han oppnådde "bare" å bli varaordfører han, da - foreløpig!

Plassen tillater ikke å komme inn på spinnesiden. Folkelighet, vennlighet, pågangsmot kan stå som motto for denne tallrike slekten. Det kan være en forklaring på den store tillit som vises fra almenheten. I bestrebelse på å finne medlemmer som ikke har vært eller er engasjert i styre og stell, kom jeg til Tores 2 sønner. Fikk vite at de begge var politikere! Da gav jeg opp!

Oddvar, hva med din utdannelse og yrkesaktive liv?

Jeg ville ha rolige studieforhold og valgte å ta artium på Hornnes Landsgymsnas. Der var det også rimelig å bo. Jeg betalte kr 18/mnd. inkl. melk. Deretter tok jeg på 1 år handelsgymnasium i Kristiansand. Søkte så om å få kontorpraksis på Hunsfos og fikk foretrede for direktør Knobel. Han ville helst ha folk som ville bli. Min plan var å utdanne meg videre, så jeg reiste meg opp for å gå. Knobel reagerte med å tilby meg jobb, for - som han sa - det var nettopp målbevisste folk bedriften var interessert i, og videre utdanning kunne det bli en råd med. Dette ble starten på 41 år ved bedriften. Det første året var jeg i ekspedisjonen, og kom over i regnskapsavdelingen i 1951 da Haakon Grøntoft døde. På fritiden gikk jeg på en rekke høgskolekurs i Kristiansand. Samtidig hadde jeg revisorjobb og engasjerte meg politisk. Min første sjef var Hugo Torjusen, senere Otto Hagman. Da han trakk seg tilbake ble jeg forfremmet til regnskapssjef i 1978.

Det var en ytterst vanskelig tid å overta jobben i ?

Ja. Vi var heldigvis kommet over de verste barnesykdommene ved overgang til EDB. Mangelen på likvider var prekær. Vi kom allikevel bra ut med våre leverandører. En oppgave jeg hadde var å forsøke å skaffe flere aksjonærer. Det resulterte som kjent i at Vennesla kommune, Agder Skogeigarlag, Nidarå Tømmersalslag, Vest- og Øst-Agder fylker, en del leverandører, Hunsfos Hjelpekasse samt noen ansatte - men med liten innsats - tegnet seg. En god støtte for meg var at det på kontoret var helt igjennom gode kollegiale forhold, og humøret var i orden til tross for de store problemer som vi hadde.

Vi har satt pris på den gode støtte du har vært for bedrifts-idrettslaget

Jeg var kasserer i 10 år helt siden laget startet Hunsfosposten i 1949. Vi hadde inntekter av annonser og av salg av bladet (kr 0,25 pr. stk.). Har ellers hatt meget glede av å være med på de forskjellige arrangementene sammen med Gerd.

Så over til din lidenskap.

Jeg forstår det er politikken du sikter til. Jeg begynte tidlig i Unge Venstre hvor jeg var på valg i 20 år før jeg ble valgt inn som representant for ungdommen til tross for mine 38 år. Jeg var med i kommunestyret i 12 år, og i den tiden var jeg varaordfører i 4 år. Så hadde jeg et opphold i 12 år før jeg igjen ble valgt inn i formannskapet. I mellomtiden hadde jeg beveget meg fra Venstre til Høyre.

Er det noen saker du særlig brenner for, det være seg politikk eller annet?

Det er to ting - økonomiske forhold og å få folk ut i naturen. Min bror Svein (som også har vært med i formannskapet og er formann i Midt-Agder Friluftsråd), Tore Robstad, Kaare Nordhagen, meg selv og mange andre hjelpere har dannet en dugnadsgjeng. I flere år har vi opparbeidet skiløyper i distriktene. De blir benyttet i stor stil også om sommeren.

I Foreningen Norden, Vennesla avdeling, som har eksistert i 25 år, har jeg vært formann det meste av tiden. Skal det bli bra her i verden

må det være samkvem over landegrensene. I anledning jubileumet var det i fjor stevne i Vennesla med 350 utsendinger. Det var fra våre vennskapsbyer Salo (Finland), Katrineholm (Sverige) og Odder (Danmark).

I Vennesla Frilyndte Ungdomslag har Gerd og jeg vært med i mange år. Lurer du på hvem som spilte Ola flere år i "Ola Der Nord" så var det visst meg.

Hva synes du om den tiden vi lever i?

Man kaver altfor mye. Det blir for liten tid til hverandre og til å snakke med hverandre. Alle skal farte rundt fra det ene til det andre, skal underholdes og ha all mulig behandling. Dette må kompenseres ved å gå ut i naturen.

Men tross alt er pensjonisttilværelsen ikke så dårlig. Gerd og jeg har felles interesser, først og fremst familien, venner, dernest regelmessige turer i skog og mark. Når jeg er som verst engasjert i politikken eller i Rotary, har Gerd Sanitetsforeningen hvor hun har vært med i mange år, eller hun er fordypet i regnskap. At vi har hytte på Hovden og hus og hage gjør at tiden fylles godt ut uten for meget kav.

Takk Gerd og Oddvar for en hyggelig og interessant formiddag. Hyggelig på grunn av velsignet godt humør og vennlighet, interessant fordi jeg fikk bekreftet hvor viktig det er også under pensjonisttiden å være beskjeftiget og å ha kontakter utad.

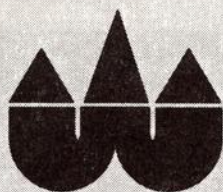
Jeg ønsker at dere fortsatt vil trives, få mange fine turer i naturen, ha passelig kav, og Oddvar: Godt valg 15. september.

Tryggve Kittelsen

**VI
GRATULERER**

60 år

Børry Bårdsen 12.10.
Kåre Erkleiv 21.10

NORSK WALLBOARD'S SIDER

Fabrikkens gang

Vi har første halvår av dette året bak oss, og vi skal se litt på nøkkeltallene for Norsk Wallboard hittil i år.

Produksjon pr. 31.7.93

Standard vegg/takplater	1458 tonn
Malte plater	7669 tonn
Gulvplater	930 tonn
2-6 mm tynne plater	3912 tonn

Total produksjon 13969 tonn

I forhold til budsjett ligger produksjonen ca 10 % lavere. Dette skyldes i første rekke redusert drift på presse 3 grunnet sprekk i sylinder nr. tre. Det er fortsatt en fin utvikling på stopptider, utkast/svinn og vrak. Produksjonen har stått fire uker i juli grunnet reparasjonsarbeidet på presse 3.

Salg pr. 31.7.93

Standard vegg/takplater	1690 tonn
Malte plater	5274 tonn
Gulvplater	821 tonn
2-6 mm tynne plater	2884 tonn
Eksport	3964 tonn

Totalt salg 14633 tonn

Som vi ser av tallene så er salget noe høyere enn produksjonen, dermed får vi redusert lagerbeholdningen, som var på drøye 5000 tonn ved utgangen av juli måned.

Markedet er fortsatt meget stramt med stort press på priser og stor konkurranse fra spon og gips. Salget er hittil i år 12 % under budsjett, svikten er størst på våre eksportmarkeder. Det er spesielt

Danmark som svikter, et marked som egentlig burde vært meget bra for oss. I Danmark har vi mye av den samme byggeskikken som vi har ellers i Norden, markedet ligger veldig nærme oss og befolkningkonsentrasjonen er meget høy. Her bør det være potensiale for et mye høyere salg enn det vi opplever idag. Vi selger faktisk mer plater til Island/Færøylene enn vi gjør til Danmark, det bør være et tankekors for vår eksportavdeling.

Vi opplever fortsatt en økning på salget av våre malte plater til Sverige, økningen fra i fjor har vært på ca 25 %. På innland holder vi fortsatt budsjett på våre malte plater, det er positivt. Den senere tid har vi solgt bra med sutak og vindtett, det kan tyde på at det er ting på gang i markedet. Den kraftige nedgangen vi har hatt på utlånsrenten bør få positive følger for oss etterhvert med økt byggeaktivitet.

Resultatmessig ligger vi pr. utgangen av juni måned på den riktige side av streken med et lite overskudd. Vi ligger litt etter budsjett, det skyldes i korte trekk havariet presse 3, redusert produksjon og avsetning av midler for skifte av sylinder på presse 3.

Oppstartingen etter ferien gikk stort sett bra, og salget i august måned er stort sett på budsjettnivå.

Nytt fra Byggma

Byggma står for salget av våre produkter på innland og er lokalisert på Norsk Wallboard i Vennesla.

Fra midten av september skal våre produkter presenteres på den store messen Bygg Reis Deg på Sjølyst i Oslo. Her bygges opp et bygg som viser alle våre produkter i forskjellige varianter. På messen vil Byggma presentere alle våre nye produkter, samt presentere den nye hvitfarven vi skal over på. Fra midten av september skal våre produkter bare ha en hvitfarve og den vil være lik den gamlehvite farven vi har pr. idag. I tillegg til dette vil vi bare ha en type med lakk, den vil være en mellomting mellom de to lakktypene vi har idag. Samtidig med overgangen til en hvitfarve vil platene komme i ny forpakning. Det er utviklet og designet nye moderne motiver i fem farger som skal pryde våre produkter. Dette vil også presenteres på den samme messen.

Hetlandhus som gikk konkurs tidligere i sommer vil påføre Byggma et tap, i og med at Byggma hadde utestående fordring i Hetlandhus ved konkursen. Hvor stort dette tapet blir kan man ikke si før bobehandlingen er ferdig.

Ellers melder Byggma at det er veldig mye på gang i markedet, mange prosjekter på gang og mye å regne på. Byggma regner med å holde salget som budsjett for resten av året.

Kjell Tore Haugland - mekaniker med tæl

Kjell Tore, som ble ansatt på Wallboarden i 1981, har tilbrakt mange treningsøkter på racer-sykkelsetet de siste tre årene. Han fikk ganske tidlig i ungdommen vite at han hadde sukkersyke, eller diabetes som det heter på fagspråket, og dette har vært en god grunn for Kjell Tore til å holde seg i stadig fysisk aktivitet. Dette øker nemlig forbrenningen av blod-sukkeret, noe som igjen gjør at en diabetiker slipper å tilføre kroppen store mengder insulin.

Vi slo av en prat med Kjell Tore i anledning hans deltakelse i sykkeløpet "Den store styrkeprøven", som ble arrangert helgen 19 - 20 juni i år. Dette løpet går non-stop Trondheim-Oslo, og strekker seg over 54 mil.

Hvilke tanker gjorde du deg i tiden før løpet, Kjell Tore?

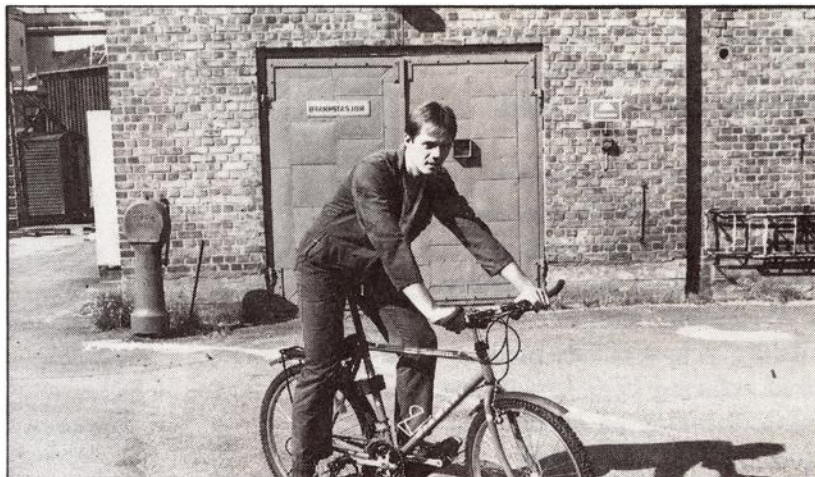
- Vel, siden jeg skulle være med for første gang, er det klart at jeg var både spent og usikker når det gjaldt flere ting; hadde jeg nok trening bak meg, ville jeg få problemer med diabetesen osv. Et 54 mil langt løp er tross alt ikke småtteri.

Kan du fortelle litt fra begynnelsen av løpet?

Vi var 15 venndøler som startet i samme pulje lørdag kl 9.15 fra Trondheim torv. Været var bra og de første 13 milene opp til Oppdal gikk unna i bra tempo; på denne strekningen holdt vi en gjennomsnittsfart på ca. 33 km/t. Nå stod den tøffeste klatreetappen for tur, nemlig en femmilsstrekning fra Oppdal til Hjerkin, der høydeforskjellen er ca. 500 meter. Heldigvis gikk denne etappen greit, uten nevneverdige problemer.

Forandret været seg da dere kom opp til Hjerkin, med sine 1000 meter over havet?

Nei, vi var heldige med været, sola skinte og det var faktisk vindstille da vi tilbake de ca. fire milene i kupert terreng fram mot

Dombås. Her begynte terrenget å helle riktig vei dvs. nedoverbakke og det var bra, for i dette partiet fikk vi motvind. Den ble vår følgesvenn helt til vi nærmet oss Lillehammer.

Bortsett fra motvinden var altså tilstanden bra så langt?

Ja, heldigvis unngikk vi alvorlige uhell underveis. Imidlertid var det ikke alle som var like heldige som oss; to deltakere fra en annen pulje var så uheldige å kolliderer med motgående bil. Vi kom forbi rett etter ulykken; det var tydelig at de hadde store smerter der de lå i veibanen. Heldigvis gikk det etter forholdene bra med dem, men slike hendelser gjør inntrykk; bortsett fra hjelmen hadde de ingen beskyttelse og en slik ulykke kunne like godt ha rammet oss andre.

Som diabetiker hadde du vel et ekstra handikap å kjempe med under løpet, hvordan taklet du det?

Vel, det vanskeligste var å stadig tilføre kroppen nok energi, uten at blodsukkeret samtidig skulle bli faretruende høyt. Det største problemet i denne forbindelse fikk jeg ca. åtte mil før mål, jeg følte meg rett og slett forpist og kvalm, og jeg måtte kaste opp to ganger på kort tid. Kanskje ikke så rart med magen full av banan, brødmat, seigmenn og sjokolade.

Hvordan var strekningen fra Lillehammer og fram til mål?

Her gikk det på veldig kupert terreng hele veien, det var massevis av lange slake og seige motbakker som skulle forseres. Den verste var

nok Gjelleråsen en drøy mil før mål, for å komme opp her måtte jeg hente krefter helt nede i kjelleren.

Du nevnte at dere var 15 venndøler i pulja, kom dere samlet i mål?

Nei, ikke alle klarte å fullføre, fire måtte bryte løpet, mens vi andre kom i mål porsjonsvis. Jeg og to andre venndøler fra pulja vår kom inn på drøye 20 timer mens to klynger på fire og fire ryttere kom henholdsvis noe før og etter oss i mål.

Hva vil du si nå i ettertid Kjell Tore, etter å ha fullført "Den store styrkeprøven"?

Jeg kan ikke si meg annet enn kjempefornøyd etter å ha fullført 54 mil på 20 timer, dvs. en gjennomsnittshastighet på 27 km/t. Jeg må også si at det var en stor opplevelse å se og høre publikum som heiet oss fram langs ruta.

Stiller du opp neste år, eller tok du skrekken av å delta i år?

Nei, jeg tok ikke skrekken, det gikk rimelig greit, selv om jeg nok må si at 20 timer non-stopp på sykkel er for lenge etter min mening. Det er vanskelig å si om jeg stiller neste gang, vi får vente og se.

Vi vil med dette gratulere ham med innstasen og ønske han lykke til videre. Stiller han opp neste år kunne det kanskje dryppe noen sårt tiltrengte sponsorkroner på den spreke mekanikeren, tenk å få spredd Huntonit - reklame helt fra Trondheim til Oslo på kun 20 timer og ved hjelp av bare en mann.

Odd W. Mortvedt på plass

Den første september tiltrådte Odd W. Mortvedt som ny administrerende direktør ved Norsk Wallboard.

Mortvedt er utdannet bygningsingeniør fra Gøteborg og har Master of Business Administration fra University of Wisconsin. Han har en allsidig yrkespraksis med bred erfaring både innen salg, markedsføring og administrasjon. Sine første år som yrkesaktiv var han hos Denofa Lilleborg, senere fikk han det totale ansvar for Nor-gips sin fabrikk i Holland. Senere har han vært hos Electrolux- Norlett, Wopa og de siste tre årene som handelsråd fra Eksportrådet ved ambassaden i Budapest.

Redaksjonen avla Mortvedt et besøk, og vi spurte hva som fikk ham til å søke stillingen på Norsk Wallboard?

Først og fremst virker Norsk Wallboard som en interessant fabrikk med store muligheter. Bedriften har et stort potensiale spesielt på eksportmarkedet med sine ferdigmalte produkter. Med en kapasitetsutnyttelse på ca 60% sier det seg selv at vi kan med full kapasitetsutnyttelse tjene gode penger. Jeg må også innrømme at det var et ønske fra meg og min familie at vi ville tilbake til Norge.

Du nevner at bedriften har et stort potensiale, hva vil du spesielt ta tak i når du blir varm i trøya?

Vi må beholde det gode samarbeidet og det gode teamarbeidet som er på bedriften. Vi må jobbe i fellesskap, trekke i de samme tråder og dra bedriften i samme retning for at vi skal tjene penger. Vi må ikke bli for avhengig av hjemmemarkedet, vi må satse på våre nære eksportmarkeder, dette tar tid så her må vi ha is i magen. Organisasjonen må være villig til å gjennomgå forandringer, man må være villige til å se og akseptere endringer som skjer. Man må være åpne

for å gjøre ting på en annen måte enn vi er vant til, se andre løsninger på problemer.

Du er foreløpig bosatt i Vennesla og dere vil kjøpe hus i distriktet her, men hva er det som opptar deg i fritiden?

Jeg er veldig glad i å trimme, løper gjerne en tur i skogen hver dag om sommeren og liker å gå på ski om vinteren. Det skal bli artig å prøve det fine løypenettet som er i bygdas turområde, vi får håpe på mye snø til vinteren. Ellers er jeg opptatt av sjø og sjøliv, liker å dra på fisketur spesielt på sjøen.

Redaksjonen vil med dette takke for praten og ønske Mortvedt og hans familie lykke til med framtiden.

Ny teknisk sjef

Sivilingeniør Ola Taraldrud er ansatt som teknisk sjef på Norsk Wallboard. Han tiltrer stillingen 15. september.

Taraldrud har tidligere vært fem år som teknisk direktør ved Hunsfos Fabrikker. Han er godt kjent i Vennesla og har sikkert kjente på Wallboarden.

Han kommer nå fra Sande Paper Mill hvor han har vært ansatt fra 1991. Vi vil med dette ønske ham velkommen i sin nye jobb og lykke til i stillingen.

Reparasjon av presse 3

Sylinder nr. tre på presse 3 sprakk den 10. mars i år. Pressen ble stående et par dager før det ble besluttet å kjøre igang pressen på tre sylindre. Dette førte til redusert drift og dermed mindre produksjon. Planleggingen av denne reparasjonen startet allerede i mars, og det ble tatt kontakt med eksperter hos Sunds Defibrator i Sverige. Sunds stilte med montasjeleder og leder for hvert skift. For å få jobben unna ble det besluttet å gå på to skift av ti timer, det måtte leies inn folk fra lokale verksteder og arbeidsledige wallboardarbeidere ble ansatt for å være med på jobben. Br. Nygaard stilte med en 100 tonn kran, som ble benyttet for å løfte pressen i deler ut på gården. Toppstykket på presse 3 veier 23 tonn. Vennesla Entreprenørforening rev taket over pressen og den ytterste delen av lageret. Hele pressen ble demontert og løftet ut på gården, her ble de forskjellige delene sandblåst, reparert, rengjort og sveist.

Det var et merkelig syn å se hele pressen borte, demontert og plassert på gården. De tre gjenstående sylindrene ble sprekkkontrollert, fundamentet ble sandblåst og malt slik at pressen skulle bli i topp stand.

Jobben gikk utrolig greit, alt fra de første dagene var arbeidet foran den oppsatte tidsplan, men det pleier alltid å skje noe ved slike store jobber. Heldigvis skjedde det ikke noe uforutsett, og pressen var ferdig montert, lenkerør var sveist og alt var ferdig en uke før den opprinnelige tidsplan.

Jobben ble utført på en glimrende måte, jobben var meget godt planlagt og alle stod på det de kunne. Ved oppstartingen etter ferien fungerte pressen som vanlig, den har fått en skikkelig ansiktsløfting.

Vi får håpe at det er lenge til vi må utføre en så stor reparasjon igjen.